

מ"ת 52074/05/20 - ריקרדוס סלימאן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בטבריה

מ"ת 52074-05-20 מדינת ישראל נ' סלימאן (אסיר)

בפני	כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
מבקש	ריקרדוס סלימאן
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשת המבקש לעיון חוזר לביטול התנאים המגבילים בהם נתון וכן הוספת שתי מפקחות בעניינו של המבקש.

רקע :

על פי כתב האישום מיוחסות למבקש עבירות תקיפה הגורמת חבלה ממש- עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") וכן עבירת פציעה בנסיבות מחמירות- עבירה לפי סעיף 334 לחוק העונשין + סעיף 335 (א)(1) לחוק העונשין.

בחלק הכללי של כתב האישום נטען כי בין משפחתו של המבקש לבין משפחת הקורבן, מר ר"ח (להלן: "הקורבן") סכסוך בעניין שאינו ידוע למבקש.

מספר ימים קודם למועד הרלוונטי לכתב האישום התעורר הסכסוך בין הצדדים בעניין שאינו ידוע למבקש.

במועד הרלוונטי לכתב האישום השתמש המבקש ברכב מסוג סקודה מס' ל.ז. 70-708-53 (להלן: "הרכב").

בעובדות כתב האישום נטען כי בתאריך 2.5.2020 בסמוך לשעה 21:30 הגיע המבקש ברכב לכיוון משפחתו של הקורבן בשכונת הנוצרים בכפר מע'אר. עם הגעתו למקום, כשראה את הקורבן, יצא מרכבו ורץ לעברו של ר"ח שעמד בצד הכביש. אז התחילה קטטה בין המבקש לקורבן במהלכה הצטרפו אנשים רבים נוספים שזהותם אינה ידועה למבקש כאשר בן דודו של המבקש, מר רוג'ה סלימאן, ניסה להפריד בין השניים.

בשלב זה, רץ המבקש חזרה לרכב, נטל לידו מוט ארוך, שב בריצה למקום התגרה והחל להניף במוט לכיוון המעורבים

מהצד של הקורבן אך ללא הצלחה. אז פנה לעבר הקורבן והכה בו באמצעות המוט שלוש פעמים באופן הבא: פעם הראשונה פגע בידו הימנית, בפעם השנייה הכה בו בראשו ובפעם השלישית בעוד הקורבן מנסה לחמוק ולהגן על עצמו מכה בו המבקש שוב בידו הימנית. אז חזר המבקש לרכב ועזב את המקום.

כתוצאה מהתקיפה המתוארת לעיל, נגרמו לקורבן חבלות של ממש בכף ידו הימנית ובמרפקו הימני וכן חתך בגודל 5 ס"מ בראשו באזור אוקספטאלי אשר לאחר מכן נסגר עם מקלב סיכות.

החלטות קודמות :

בתאריך 31.5.20 הורה מותב זה על המשך מעצר המבקש עד החלטה אחרת וקבלת תסקיר מעצר בעניינו.

בתאריך 11.6.20 התקבל ערר המבקש (עמ"ת 67815-05-20 מחוזי נצרת) במסגרתו שוחרר המבקש בתנאים מגבילים עד תום ההליכים בבית מלון בנהריה.

בתאריך 23.6.20 דחה מותב זה את בקשת המבקש להוספת אמו כמפקחת בעניינו. ערר המבקש (עמ"ת 58561-05-20 מחוזי נצרת) נדחה.

בדיון אשר התקיים ביום 15.7.20 התקבלה בהסכמה בקשת ב"כ המבקש להוספת שתי המפקחות לאחר שעדותן נשמעה בבית המשפט.

טיעוני ב"כ המבקש בבקשה לביטול התנאים המגבילים:

- א. עיקרה של הבקשה בטענת האפליה שהועלתה בידי ב"כ המבקש בטיעוניו בבקשה למעצר עד תום ההליכים ובערר שהוגש בעניינו של החשוד סאדר חורי (להלן: "החשוד חורי"). לטענת ב"כ המבקש הופלה המבקש לרעה אל מול החשוד חורי שעה שלאחר שנעצר החשוד חורי, מעצרו הוארך מעת לעת ואף הוגשה בעניינו הצהרת תובע שוחרר החשוד חורי ללא שהוגש כנגדו כתב אישום.
- ב. מדובר בתגרה מתמשכת בין אותן משפחות ולא ניתן לנתק את האירוע המיוחס לחשוד חורי והמבקש כשהאירוע המיוחס לחשוד חורי אירע דקות בודדות ובהמשך לאירוע הזה. האירוע נחקר ע"י המבקשת כאירוע אחד, ולא כאירועים נפרדים.
- ג. לא אחת נאמר כי צדק צריך להיראות ולהעשות, הציבור חייב לדעת שזרועות החוק פועלות ביעילות, הגינות וללא אפליה. כאשר טען בתחילה לאפליה אסורה נטען ע"י המשיבה כי החשוד חורי מצוי בברירה ואין להשוות עניינו למבקש שכן טרם נתפס. החשוד חורי נתפס לאחר כחודשיים בהם היה בברירה, מעצרו הוארך מספר פעמים, הוגשה הצהרת תובע וברור שבהצהרת תובע נאמר שיש ראיות לכאורה. בית המשפט האריך מעצרו בארבע ימים נוספים לאור הצהרת התובע ולאחר שנושא הראיות

לכאורה נבדק.

ד. המבקש לא הסגיר עצמו במשך שבועיים ונטען שקמה כנגדו עילה לחשש מהימלטות מהדין והנה אותה מאשימה עוצרת את החשוד חורי והוא משתחרר אחרי הצהרת תובע, ומשחרר יום לפני המועד שנותר לסיום המעצר. אביו פאוזי אומר שמי שדקר את בנו הוא החשוד חורי, יש תיעוד רפואי של דקירה בבי"ח ובית המשפט בחן זאת. מכאן כי יש להשוות בנסיבות אלה את תנאי השחרור של המבקש לתנאי השחרור של החשוד חורי.

ה. עוד חולק ב"כ המבקש על מסקנות התסקיר, הם התייחסו למשיב כמי שביצע עבירת תקיפה בנסיבות מחמירות וכל טענתו נדחתה, כאשר בית המשפט המחוזי הרחיק אותו למעצר בית מלא בנהריה.

ו. לצורך מתן ההחלטה בבקשה הסכים ב"כ המבקש כי יוגש סיכום חקירה מתיק החשוד חורי ופירוט ראיות לעיון בית המשפט.

טיעוני המשיבה :

ב"כ המשיבה עתר לדחיית הבקשה וטען כי השיקול בשחרור החשוד חורי הינו ראייתי, תוך שקילת כל הראיות שהצטברו בתיק וביקש להמציא החומר בהקדם לעיון בית המשפט.

עוד נטען כי אין בשחרור החשוד חורי כדי לבטל תנאי מעצר הבית בעניינו של אדם שבית המשפט קבע את מסוכנותו. שירות המבחן בחן לעומק והתייחס בתסקיר מקיף, בית המשפט בחן לעומק וקבע שההבדל היחיד בין שני המקרים הינו שבעניינו של המבקש יש ראיות לכאורה מוצקות ובעניינו של המבקש יש ראיות לכאורה מוצקות ובתיק השני אין. הצהרת תובע אינה חזות הכול ואינה אומרת בוודאות ובאופן מוחלט כי יוגש כתב אישום, הצהרת תובע מצהירה על כוונה להגיש כתב אישום וכאן הוחלט שלא לעשות כן והחשוד חורי שוחרר.

ב"כ המשיבה נתן הסכמתו בעניין הבקשה להוספת המפקחות.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי טענת ב"כ המבקש אל מול התייחסות הגוף התובע - פרקליטות מחוז צפון (המסמך סומן במ/1 ומספר הליך המ"ת, המסמך יושב לידי המשיבה ויתויק בתיקה) מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

בית המשפט המחוזי (עמ"ת 67815-05-20) אימץ קביעותיו של מותב זה בסוגיית טענת האפליה שהועלתה ע"י ב"כ המבקש בטיעוניו ודחה אותה לאותה העת :

20. אשר לטענה בדבר אפליה ביחס למעורבים אחרים - מקובלות עליי קביעותיו של בית המשפט קמא, אשר נקבעו על יסוד חומר הראיות שהוצג בפניו, והמעיד על שוני ראייתי בין המקרה דנן לבין

המקרה הנוסף אליו משווה העורר. ממילא, המשיבה טוענת כי החקירה בעניינו של התיק הנוסף עודנה מתנהלת והחשוד טרם אותר. משכך, אכן מוקדם לטעון לאכיפה בדרנית, וטענה זו, ככל שתיוותר רלוונטית, תתברר בהליך העיקרי. "

מן המסמך במ/1 עולה כי הגוף התובע בתיק פל"א 351867/20 בעניינו של החשוד חורי החליט כי אין מקום בשלב זה להגשת כתב האישום בעניינו של החשוד חורי נוכח קושי ראיתי כפי שעלה מתיק החקירה. קושי ראיתי פורט במסמך במ/1 אך על מנת שלא לשבש החקירה (ומהמסמך במ/1 עולה כי טרם הסתיימה וכי טרם התקבלה החלטה סופית על סגירת התיק) הרי שאין מקום לפרט קושי זה במסגרת ההחלטה בעניינו של המבקש שבפניי.

מעיון בחלק מחומרי החקירה אשר הועברו לעיון בית המשפט על ידי ב"כ המשיבה לאחר הדיון ועניינם בתיק החקירה כנגד החשוד חורי מצאתי כי אכן קיים עיון לא מבוטל למסקנת הגוף התובע בגין קשיים ראיתיים בתיק החקירה וזאת לאחר שעיינו עיון נוסף בחומר החקירה שהגיע לידי הגוף התובע פיסית לאחר הארכת המעצר ביום שישי, 3.7.20. מותב זה אמנם לא עיין **בכלל** חומרי החקירה שנאספו בתיקו של החשוד חורי אך נראה מעיון בחומרי החקירה שהועברו לעיון בית המשפט כי יש בהם כדי לקבוע כי החלטת הגוף התובע על אי הגשת כתב האישום מצויה במתחם הסבירות לה מחויבת תביעה סבירה וכי נשקלו שיקולים ראיתיים בהחלטה זו. בהקשר זה אציין כי במהלך יום החקירה האחרון, 2.7.20, לרבות בליל יום זה, נאספו בידי היחידה החוקרת חומרי חקירה רבים ומהותיים כך שסביר כי התובע המטפל עיין בהם עיון ראשוני בלבד טרם הגשת הצהרת התובע.

הגם שהחלטה בגין אי הגשת כתב אישום לאחר הגשת הצהרת תובע אינה דבר שבשגרה ויש לעשות למניעתה נוכח הפגיעה בחירות החשוד הרי שמהגיע הגוף התובע לכדי מסקנה לאחר עיון מעמיק בחומר הראיות שנאסף כי אין די ראיות להרשעה, מצופה כי יפעל לשחרור החשוד כפי שנעשה לכאורה בתיקו של החשוד חורי.

עיינתי בפרוטוקול הדיון בתיק מ"י 64433-06-20 מיום 3.7.20 ומצאתי כי בית המשפט (שלום נצרת) לא נדרש לקבוע ממצאים באשר לעוצמת הראיות לכאורה בתיק החקירה שעה שהצדדים באו בהסכמה נוכח הגשת הצהרת התובע להארכת מעצר החשוד ב - 4 ימים לצורך הגשת כתב האישום תוך שב"כ החשוד הצהיר :

"הגם שאנחנו חולקים על קיומן של ראיות, אך בתיאום עם הפרקליטות מוסכם על הארכת המעצר עד ליום 13.07.2020 (בהמשך תוקן הפרוטוקול ונרשם "6.7.20"), על מנת לאפשר לפרקליטות לבצע פעולות על מנת לבדוק המשך בתיק זה."

מכאן שלא די בכך שבית המשפט לא נתן המלצתו בתיק זה ולא קבע קביעות באשר לעוצמת הראיות בתיק אלא שהצדדים באו לכדי הסכמה אשר כללה לגיטימציה ב"כ החשוד אף בחינה נוספת של הגוף התובע לעניין נחיצות המשך ההליכים בתיק.

בעניינו של המבקש שבפניי נקבע בשתי ערכאות כי קיימות ראיות לכאורה בעניינו. אמנם בית המשפט המחוזי קבע בהחלטתו כי התנהגות המתלונן "עשויה להוות חיזוק לטענת ההגנה העצמית של העורר" אך בפועל לא שלל קיומן של

ראיות לכאורה בעניינו של המבקש ולראייה כי הורה על שחרורו בתנאי מעצר בית מלא בחלופה חדשה ורחוקה שהוצעה בדיון בפניו.

זאת לעומת עניינו של החשוד חורי אשר בשלב זה לא נמצאו לגישת הגוף התובע ונוכח חומרי חקירה, שחלקם הוצגו בפני מותב זה, די ראיות להרשעה, קל וחומר שלא נקבע בהחלטה שיפוטית קיומן של ראיות לכאורה להרשעה.

לאור כל האמור לעיל לא מצאתי כי המשטרה, אשר פעלה באופן אינטנסיבי בתיקו של החשוד חורי לאיסוף ראיות או הגוף התביעתי, שקיבל ההחלטה על שחרור החשוד חורי, פעלו תוך הפליה פסולה ועריכת אבחנה שלא כדין בין המבקש שבפני לחשוד חורי.

לאור קביעתי לעיל לא מצאתי כי התקיימו בעניינו של המבקש נסיבות חדשות או התגלו עובדות חדשות, מעת החלטת בית המשפט המחוזי חלף כחודש ימים בלבד ומכאן כי אני מורה על דחיית הבקשה לעיון חוזר.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, כ"ז תמוז תש"פ, 19 יולי 2020, בהעדר הצדדים.